

รายงานความเคลื่อนไหวองค์กรของผู้บริโภค ประจำวันจันทร์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ ถึงวันอาทิตย์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๑. ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดลำพูน อบรมแกนนำเครือข่ายผู้บริโภคเชิงรุก ณ ห้องประชุม เดอะแกรนด์จามจุรียีร์สอร์ทเหมืองง่า เมืองลำพูน ได้มีการจัดประชุมเพื่ออบรมพัฒนาศักยภาพแกนนำเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคผู้เปิดการประชุม และชี้แจงวัตถุประสงค์ โดยคุณอุดม สุริยวงค์ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานประจำจังหวัดลำพูน สภาองค์กรของผู้บริโภค กิจกรรมช่วงเช้าเน้นการสร้างความสัมพันธ์ และเตรียมความพร้อมโดยมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วยกลุ่มอาสาสมัครเพื่อการพัฒนาชุมชน

และการคุ้มครองสิทธิเครือข่ายผู้บริโภคภาคประชาชน กลุ่มตัวแทนผู้นำชุมชน vcap รวมถึงตัวแทนกลุ่ม LGBT และสื่อมวลชน ฯ ซึ่งกิจกรรมประกอบด้วยการเรียนรู้เรื่องกระบวนการชวนคิดและเรียนรู้ผู้บริโภค คือใครสิทธิของผู้บริโภค ๕ ประการรวมถึงประเด็นปัญหาของผู้บริโภคที่เกิดขึ้น และเป็นผลกระทบโดยวงกว้างอย่างต่อเนื่อง วิทยากรบรรยายโดยคุณลำดวน มหาวิน ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานประจำจังหวัดเชียงใหม่ สภาองค์กรของผู้บริโภค โดยคุณลำดวน กล่าวถึงกิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ และเตรียมความพร้อมของกลุ่มอาสาสมัครเพื่อการพัฒนาชุมชนและการคุ้มครองสิทธิการรวบรวมหลักฐานประกอบการรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ การเก็บหลักฐานประกอบการร้องเรียน แนะนำ การทำงาน วิธีการ ตรวจเช็คเรื่องราวต่าง ๆ ป้องกันถูกละเมิดสิทธิ เช่น การซื้อของผ่านช่องทางออนไลน์ แล้วไม่ตรงปก ถูกหลอกหลวงเรื่องต่าง ๆ แจ้งช่องทางตรวจสอบเช็คแบล็คลิสต์สมาชิก

๒. สภาองค์กรของผู้บริโภคเผยแพร่บทความ “ต้องได้คืนทุกบาท ทุกสตางค์ ยืนยันสิทธิผู้บริโภคยกเลิกเบอร์เติมเงิน” เมื่อไม่นานมานี้มีผู้บริโภคได้เข้ามาร้องเรียนกับสภาผู้บริโภคในกรณีการถูกปฏิเสธการขอเงินของตนเองที่เหลือในหมายเลขระบบเติมเงินจากค่ายมือถือ ซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคได้แนะนำว่า “ผู้บริโภคมีสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับเงินคืนครบทุกบาท ทุกสตางค์” หากแจ้งยกเลิกการใช้บริการแบบเติมเงินแล้วไม่ว่าเงินในระบบจะเหลือเท่าไร ค่ายมือถือไม่มีสิทธิปฏิเสธและต้องคืนเงินภายใน ๓๐ วันนับจากวันขอยกเลิกเบอร์ดังกล่าว ตามประกาศของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ได้กำหนดให้สิทธิแก่

ผู้บริโภคไว้ชัดเจนว่า เจ้าของเบอร์มือถือมีสิทธิเลิกสัญญาเวลาใดก็ได้เพียงแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้ให้บริการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๕ วัน ตามมาตรฐานของสัญญาให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๓๒ นอกจากนี้ กสทช. ยังได้ประกาศไว้อีกว่า “กรณีมีเงินค้างชำระแก่เจ้าของเบอร์มือถือ เครือข่ายมือถือต้องคืนเงินให้ผู้เจ้าของเบอร์มือถือ” ดังนั้น เมื่อผู้ใช้บริการแจ้งยกเลิกและมีเงินค้างอยู่ในซิม ผู้ให้บริการต้องคืนเงินแก่ผู้ใช้บริการ โดยอาจคืนเป็นเงินสด เช็คหรือนำเข้าบัญชีเงินฝากได้ตามที่ต้องการ และจะต้องคืนเงินภายใน ๓๐ วันนับจากวันยกเลิกเบอร์ดังกล่าว ตามมาตรฐานของสัญญาให้บริการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๓๔ และหากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามอาจถูกค่าปรับถึง ๒๐,๐๐๐ บาทต่อวัน ตามพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ อย่างไรก็ตาม หากผู้บริโภคแจ้งยกเลิกแต่ไม่ได้รับเงินคืนและอย่าปล่อยให้สิทธิของคุณโดนใครเอาเปรียบ โดยร้องเรียนไปที่ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนของสำนักงาน กสทช. เบอร์สายด่วน ๑๒๐๐ หรือร้องเรียนได้ที่สภาองค์กรของผู้บริโภค

๓. วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ สภาองค์กรของผู้บริโภค ร่วมกับศูนย์ศึกษาปัญหาการเสพติด (ศศก.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดงานประชุมเสวนาวิชาการ เรื่อง “เหล้า บุหรี่ไฟฟ้า กัญชา ยาเสพติด เต็มพื้นที่ออนไลน์ ผู้บริโภคพร้อมรับมืออย่างไร” เนื่องในวันต่อต้านยาเสพติดโลก โดยเลขาธิการสภาองค์กรของผู้บริโภค ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องบุหรี่ปไฟฟ้าว่า แม้บุหรี่ปไฟฟ้าจะเป็นสินค้าผิดกฎหมายและห้ามนำเข้ามาในประเทศไทย แต่ปัจจุบันกลับพบสินค้าดังกล่าวขายในช่องทางออนไลน์เป็นจำนวนมาก มีการโฆษณาอย่างเปิดเผย และทุกคนสามารถสั่งซื้อได้ สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่จริงจังและเข้มงวดเพียงพอ ทำให้ส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค

ส่วนปัญหาเรื่องการผสมกัญชาลงในอาหารนั้น เป็นประเด็นสืบเนื่องจากการปลดล็อกกัญชาออกจากบัญชียาเสพติด โดยอนุญาตให้ใช้ได้อย่างเสรี ซึ่งปัญหาที่พบคือ มีการใช้กัญชาไปเป็นส่วนผสมของอาหาร เครื่องดื่ม และขนม โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้บริโภคทราบ และไม่มีฉลากที่แสดงส่วนผสมรวมถึงปริมาณกัญชาที่ผสมลงไป ผลลัพธ์ดังกล่าวถูกวางจำหน่ายในช่องทางต่าง ๆ รวมถึงช่องทางออนไลน์ ผลที่ตามมาคือมีผู้บริโภคจำนวนมากที่รับประทานอาหารผสมกัญชาโดยไม่ตั้งใจ และเกิดผลข้างเคียง สำหรับบทบาทหน้าที่ของสภาองค์กรของผู้บริโภคมีทั้งการเฝ้าระวังเตือนภัย และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ผู้บริโภค ทั้งเรื่องความรู้เท่าทันอันตรายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงเรื่องให้มีความสำคัญกับการเลือกบริโภคสินค้าและบริการที่อาจส่งผลดีหรือผลเสียต่อร่างกายของตนเอง อีกบทบาทหนึ่งคือการทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเด็นการใส่กัญชาในอาหาร สภาองค์กรของผู้บริโภคเคยทำข้อเสนอแนะเรื่องการควบคุมและความปลอดภัยของผู้บริโภคส่งถึงสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) กรมอนามัย คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานกำกับดูแลอื่น ๆ นอกจากนี้ ยังมีบทบาทหน้าที่ในการฟ้องคดี กรณีผู้บริโภคได้รับความเสียหายหรือความไม่เป็นธรรมจากการใช้สินค้าและบริการด้วย

๔. สภาองค์กรของผู้บริโภคชี้จุดสำคัญ “แก้กฎหมายประกอบกิจการพลังงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน จากโช่นักการเมือง นายทุน ให้ผู้บริโภคร่วมเป็นกรรมการสรรหา” คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) โดยสำนักงาน กกพ. ใช้จังหวะที่การเมืองอยู่ในความวุ่นวาย เปิดรับฟังความคิดเห็นการแก้ไขกฎหมายการประกอบกิจการพลังงานอย่างเงียบเชียบบนหน้าเว็บไซต์ โดยไม่มีหนังสือแจ้งต่อองค์กรที่มีส่วนได้เสียเรื่องพลังงานอย่างสภาองค์กรของผู้บริโภค ทั้งนี้ สภาองค์กรของผู้บริโภคได้เกาะติดจับตาความเคลื่อนไหวเรื่องพลังงานอย่างต่อเนื่อง จึงได้ส่งความคิดเห็นต่อการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ โดยเน้นการแก้ไขตั้งแต่ชื่อกฎหมายที่ทำประชาชนสับสนในหน้าที่ของ กกพ. ที่กำกับ

ดูแลเฉพาะพลังงานไฟฟ้า แต่ไม่ได้กำกับพลังงานโดยภาพรวมและยกประเด็นหลักที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงซึ่งต้องแก้ไขกฎหมายทันที คือ ความไม่เป็นอิสระของกรรมการที่ต้องอยู่ภายใต้อาณัติของรัฐมนตรีพลังงาน และการไม่มีตัวแทนผู้แทนผู้บริโภคของสภาองค์กรของผู้บริโภคในการสรรหาคณะกรรมการ กกพ. และขอให้ขยายเวลาการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม

๕. สภาพองค์กรของผู้บริโภคแนะนำ “ข้อควรรู้ก่อนทำสัญญา กู้ยืมเงิน” กู้ยืมเงินเกิน ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไปต้องมีหลักฐาน การกู้ยืมเงิน เป็นลายลักษณ์อักษร และต้องมีลายเซ็นผู้กู้ในหนังสือด้วย ดอกเบี้ยเงินกู้ ต้องไม่เกิน ๑๕% ต่อปี หรือ ๑.๒๕% ต่อเดือน หากเจ้าหนี้เรียกดอกเบี้ย เกินกว่า ๑๕% ต่อปี ให้ถือว่าดอกเบี้ยนั้นตกเป็นโมฆะ ยกเว้นกรณี เป็นสถาบันการเงินหรือธนาคารที่กฎหมายให้อำนาจเรียกดอกเบี้ยได้สูง กว่าอัตรา ๑๕% ต่อปีได้ แต่ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงิน ให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน สิ่งที่ต้องระบุในสัญญากู้ยืมเงิน ได้แก่

- ๑) วันที่ทำสัญญากู้เงิน
- ๒) ชื่อ - นามสกุล ผู้ขอกู้เงินและผู้ให้กู้เงิน
- ๓) จำนวนเงินที่กู้ (ต้องเขียนจำนวนเงินเป็นตัวหนังสือกำกับไว้ด้วย)
- ๔) กำหนดการชำระคืน
- ๕) ดอกเบี้ยต่อเดือน/ต่อปี (ถ้ามี)
- ๖) ลายมือชื่อผู้กู้ยืม
- ๗) ลายมือชื่อผู้ให้กู้ (มีหรือไม่มีก็ได้)
- ๘) อื่น ๆ เช่น สถานที่ทำสัญญา ผลของการผิดสัญญา พยานในการทำสัญญา เป็นต้น

๖. หน่วยงานประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สภาพองค์กรของผู้บริโภค รับเรื่องราวร้องทุกข์จาก กลุ่มผู้บริโภค ทั้ง ๑๔ ราย จากบ้าน ๑๒ หลังในโครงการ บ้านในอำเภอหัวหิน “การมีบ้านเป็นของตัวเอง ไม่ใช่ เรื่องง่ายเพราะมีเงื่อนไขต่าง ๆ เช่นนี้ระยะยาวที่ต้อง จ่ายการซื้อบ้านที่ต้องผ่อนธนาคาร ๒๐ ถึง ๓๐ ปี ซื่อก็กังหวางบ้านนั้นต้องได้ตามมาตรฐาน มั่นคงแข็งแรง ตามหลักวิศวกรรม ปลูกสร้างตามกฎหมายกำหนด แต่กลับกลายเป็นว่ากลับได้ความหวาดระแวงมาแทนที่ ความมั่นคงของบ้านเพราะ ผนงก็ร้าง ปูนก็ลั่น พื้นดินทรุด ท่อประปาก็แตก เมื่อความร้อนใจของ ๑ คนเกิดขึ้น เป็นหลายคน จนรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนเพื่อเรียกร้อง สิทธิของตนในฐานะของผู้บริโภค” หน่วยงานประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ช่วยผู้บริโภคไกล่เกลี่ย กับผู้ประกอบการมาอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่สามารถตกลงกันได้และในวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ เรื่องดังกล่าวได้เข้าสู่ กระบวนการไกล่เกลี่ยในชั้นศาล ณ ศาลหัวหิน แต่ผลสรุปไม่สามารถตกลงกันได้ ทั้งนี้ หน่วยงานประจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์จะช่วยเหลือผู้บริโภค โดยการต่อสู้คดีเพื่อขอความเป็นธรรมทางกฎหมายตามขั้นตอนต่อไป

๗. วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) สภาองค์กรของผู้บริโภค (สภาผู้บริโภค) และมูลนิธิวิทยาลัยการคุ้มครองผู้บริโภคด้านยาและสุขภาพ (มวคบ.) จัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ว่าด้วยการบูรณาการเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพองค์กรผู้บริโภคและสนับสนุนองค์กรผู้บริโภค” เพื่อประสานความร่วมมือในการบูรณาการในการพัฒนาศักยภาพองค์กรผู้บริโภคและสนับสนุนองค์กรผู้บริโภค โดยเลขาธิการสภาองค์กรของผู้บริโภค กล่าวว่า “สภาองค์กรของผู้บริโภค เป็นองค์กรตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และมีอำนาจในการเป็นผู้แทนผู้บริโภคตามกฎหมาย ดังนั้น การมีสภาองค์กรของผู้บริโภคจะทำให้ผู้บริโภคมีอำนาจต่อรองเพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นนอกจากนี้ยัง ส่งเสริมให้เกิดองค์กรผู้บริโภคที่เข้มแข็งอีกด้วย” ทั้งนี้ ปัจจุบัน สภาองค์กรของผู้บริโภคมีสมาชิกองค์กรของผู้บริโภคอยู่ใน ๔๐ จังหวัดและตั้งเป้าหมายให้มีทุกจังหวัดต่อไป ในแง่ของการทำงาน เลขาธิการสภาองค์กรของผู้บริโภค เน้นว่า ปัจจุบันสภาองค์กรของผู้บริโภคทำงานร่วมกับหน่วยงานประจำจังหวัดในเรื่องต่าง ๆ รวมถึงเรื่องการสนับสนุนองค์กรสมาชิกในระดับจังหวัด นอกจากนี้หน่วยงานประจำจังหวัดยังทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่ทำเรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในพื้นที่อีกด้วย ในการลงนามครั้งนี้เป็นประโยชน์โดยตรงต่อการคุ้มครองผู้บริโภค ทำให้เกิดกลไกองค์กรผู้บริโภคที่เข้มแข็งมากขึ้น เมื่อมีผู้บริโภคได้รับความเดือดร้อน ถูกละเมิดสิทธิ จะมีระบบมีการวางแผนร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงคาดหวังว่าองค์กรที่ถูกรับรองโดยศูนย์การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ จะสามารถจดทะเบียนเป็นสมาชิกสภาองค์กรของผู้บริโภค ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

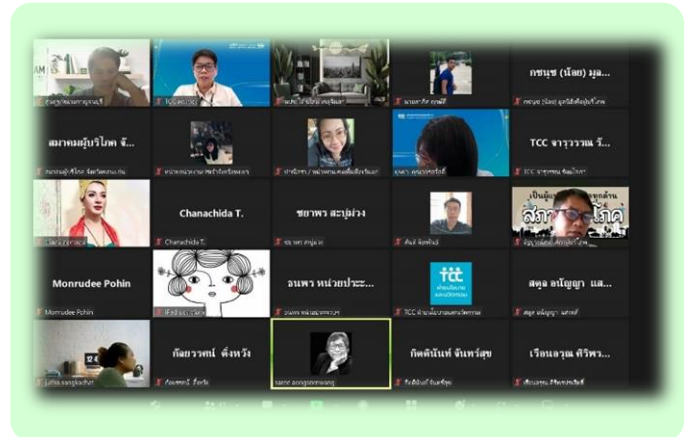

๘. สภาองค์กรของผู้บริโภคเรียกร้องธนาคารไทยพาณิชย์เร่งตรวจสอบและแก้ปัญหาให้ผู้บริโภค หลังแจ้งธนาคารให้ระงับการโอนเงิน จากการถูกหลอกให้กรอกข้อมูลบัตรเครดิตแล้ว แต่ธนาคารกลับไม่ทำและมาเรียกเก็บเงินค่างกับผู้บริโภค ธนาคารต้องรีบระงับการจ่ายเงินทันที หากผู้บริโภคแจ้งว่าถูกแกล้งหรือพบรายจ่ายที่ผิดปกติ ตามที่กฎหมายระบุ ทั้งนี้ สภาองค์กรของผู้บริโภคเห็นว่ากรณีในลักษณะนี้เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง และที่ผู้บริโภคได้รับความเสียหายจากการที่ธนาคารไม่ระงับการโอนเงินหลาย ๆ กรณี ดังนั้น จึงเสนอให้ธนาคารเร่งพัฒนาระบบความปลอดภัยให้รัดกุมมากกว่าเดิม เร่งตรวจสอบ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภคที่ใช้บริการ และหลังจากนี้ สภาองค์กรของผู้บริโภคจะส่งหนังสือเพื่อขอให้ธนาคารแก้ไข

ปัญหา รวมถึงการเสนอแนะแนวทางคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อหาทางออกร่วมกันที่เป็นธรรมให้กับผู้บริโภค อีกทั้งเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายขึ้นอีกในอนาคต อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายในลักษณะเดียวกับกรณีดังกล่าว สามารถร้องเรียนมาที่สภาองค์กรของผู้บริโภคได้

๙. สำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานประจำจังหวัดของสภาผู้บริโภค ในประเด็นการพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายระดับจังหวัด โดยที่สภาผู้บริโภคได้กำหนดประเด็นนโยบายเพื่อขับเคลื่อนเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคทั้งหมด ๖ ประเด็น แบ่งเป็น ๓ ประเด็นหลัก คือ ปัญหาการซื้อขายออนไลน์ เอสเอ็มเอสหลอกลวง และการเฝ้าระวังผลิตภัณฑ์สุขภาพที่อันตราย และ ๓ ประเด็นรอง ได้แก่ บำนาญประชาชนแบบ

ถ้วนหน้า ผลักดันเรื่องพลังงานหมุนเวียน และการนำถุงลมนิรภัยยี่ห้อทาคาตะ (ถุงลมนิรภัย) ออกจากรถยนต์ ในครั้งนี้มีหน่วยงานประจำจังหวัดลำปาง หน่วยงานประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานประจำจังหวัดเชียงใหม่ และหน่วยงานประจำจังหวัดสตูล นำเสนอข้อเสนอเชิงนโยบาย ดังนี้ หน่วยงานประจำจังหวัดลำปาง นำเสนอใน ๒ ประเด็นด้วยกัน ได้แก่ ๑) การมุ่งเป้าทำให้ผู้บริโภครู้เท่าทันปัญหาและสามารถป้องกันตัวเองจากภัยต่าง ๆ ได้ ผ่านการสร้างองค์กรและเครือข่ายผู้บริโภคให้มีความรู้ มีทักษะ ในการช่วยเฝ้าระวัง ตรวจสอบ เตือนภัย ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับผู้บริโภค และช่วยเหลือผู้บริโภคแบบเบ็ดเสร็จรวมทั้งการทำให้ผู้บริโภครู้สิทธิผู้บริโภคที่ตัวเองมีและทำให้เกิดกลุ่มที่ผู้บริโภคช่วยเหลือกันและให้ข้อมูลระหว่างผู้บริโภคด้วยกัน นอกจากนี้ยังจะสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการกำหนดนโยบายคุ้มครองผู้บริโภค ๒) การผลักดันให้เกิดเทศบัญญัติทั่วทั้งจังหวัดเพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่าง “ตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ” เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคน้ำ ขณะที่หน่วยงานประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเป้าหมายในปัญหาที่ผู้บริโภคพบเจออย่างต่อเนื่องอย่างปัญหาการถูกหลอกลวงจากการซื้อขายออนไลน์ เพื่อลดปัญหาการหลอกลวงบนแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ โดยการเสนอประเด็นให้บริษัทขนส่งต่าง ๆ จะต้องเก็บเงินของผู้บริโภคไว้อย่างน้อย ๗ วัน หากผู้บริโภคจ่ายเงินแบบปลายทาง (Cash on Delivery : COD) ส่วนอีกประเด็นคือการเฝ้าระวังปัญหาอาหาร ยา ผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ไม่ปลอดภัย โดยการเฝ้าระวังร้านยาในชุมชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเหมาะสมแก่การบริโภค รวมทั้งแจ้งเตือนภัยให้ผู้บริโภคให้ทันสถานการณ์ ส่วนหน่วยงานประจำจังหวัดเชียงใหม่ มีการมุ่งเป้าจัดการปัญหาอันตรายในชุมชนแบบมีส่วนร่วม ผ่านการบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้บริโภค ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อทำให้เกิดกลไกการขับเคลื่อนการทำงานร่วมในพื้นที่ จนทำให้ยาอันตรายในชุมชนลดลงได้ ปิดท้ายที่หน่วยงานประจำจังหวัดสตูล พร้อมผลักดันให้ร้านค้าทุกร้านต้องแสดงราคาสินค้าที่เป็นธรรมกับผู้บริโภค ที่ผ่านมานี้หน่วยงานประจำจังหวัดสตูลได้รับเรื่องราวร้องเรียนจากผู้บริโภคในพื้นที่จำนวนมากเกี่ยวกับการที่ร้านค้าในตลาดที่โกดังช้าง รวมถึงข้อมูลจากการสำรวจเชิงลึกเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๖ ยังพบว่ายังมีร้านค้าที่โกดังช้างอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงมีการผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ทั้งพาณิชย์จังหวัดสตูล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกำกับดูแลราคาสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒ พร้อมทั้งจัดทำแผนงานแนวทางการทำความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการร้านค้าและผู้บริโภคในจังหวัดสตูลทราบถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสดงราคาสินค้าและบริการ นอกจากนี้จะมีการผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำกับและออกข้อบัญญัติเรื่องให้มีการปิดป้ายแสดงราคาสินค้าในตลาดนัดชุมชนทุกร้านในพื้นที่จังหวัดสตูล ทั้งนี้ ข้อเสนอข้างต้นเป็นเพียงบางส่วนของหน่วยงานประจำจังหวัดของสภาองค์กรของผู้บริโภคบางส่วนเท่านั้น และยังมีข้อเสนอแนะจากหน่วยงานประจำจังหวัดอีกหลายหน่วยงานที่อยู่ระหว่างการจัดทำข้อเสนอ ในครั้งต่อไป

๑๐. สภาองค์กรของผู้บริโภคแนะนำ “ระวัง...โดนหลอกขายรถใช้ป้ายทะเบียนปลอม” ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนไปทำให้มีฉาชีพต่างสรรหาวิธีการมาหลอกลวงผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง ไม่เว้นแม้แต่การปลอม “ป้ายทะเบียนรถ” ที่กำลังระบาดอยู่ สภาองค์กรของผู้บริโภคชวนผู้บริโภคมารับมือและชวนสังเกตวิธีดูป้ายทะเบียนรถว่าควรดูอะไรประกอบบ้างก่อนที่จะซื้อรถมือสองมาใช้

๑) สังเกตวัสดุที่ใช้ : ป้ายทะเบียนต้องผลิตจากสังกะสีเคลือบด้วยกระดาษ ๓ M หากรถมือสองคันไหนติดป้ายทะเบียนที่ผลิตจากวัสดุอื่นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นทะเบียนปลอม

๒) สังเกตตัวอักษรของป้ายทะเบียน : คมชัด บั๊มนูน ระยะห่างช่องไฟได้มาตรฐาน ไม่สับสน หลุดลอก หรือตัวอักษรเลือนหาย

๓) สังเกตตรา ขส. : สำหรับ “ตรา ขส” ย่อมาจากกรมการขนส่งทางบกนั้นจะต้องบั๊มนูนและอยู่บนป้ายทะเบียนจึงต้องสังเกตด้วยว่ามีหรือไม่

๔) สังเกตลายน้ำ : ลายน้ำบนป้ายทะเบียนของรถต้องใช้เทคนิคการพิมพ์แบบพิเศษ เมื่อมองมุมเฉียงหรือเมื่อป้ายถูกแสงแดดจะต้องมีลายน้ำปรากฏ หากเป็นป้ายทะเบียนปลอมจะไม่สามารถทำได้

๕) สังเกตตัวเลข : ตัวเลขทั้ง ๑๐ ตัวต้องยิงด้วยแสงเลเซอร์และติดอยู่ด้านหลังแผ่นป้ายทะเบียนรถแต่ละคัน

๖) สังเกตเลขตัวถังของรถยนต์ : นอกจากสังเกตเลขบนป้ายทะเบียนแล้ว ก่อนซื้อรถมือสองต้องสังเกตเลขตัวถังของรถด้วยว่าตรงกับใบแจ้งเสียภาษีหรือไม่ โดยอาจเช็คจากป้ายวงกลมหนักรถประกอบด้วยก็ได้

บทลงโทษหากใช้ป้ายทะเบียนปลอม กรมการขนส่งทางบกมีบทลงโทษเกี่ยวกับป้ายทะเบียนรถปลอมระบุไว้ว่า การใช้ป้ายทะเบียนปลอมจะมีความผิดฐานปลอมแปลงเอกสารและใช้เอกสารปลอมตามมาตรา ๒๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท ขณะที่ความผิดฐานสวมทะเบียนจะเข้าข่ายความผิดฐานฉ้อโกง ซึ่งการสวมทะเบียนนั้นอาจเกิดขึ้นได้บ่อย ๆ ในการซื้อขายรถมือสองอย่างไ้ก็ตาม หากผู้บริโภคถูกหลอกลวงสามารถแจ้งเบาะแสหรือร้องเรียนมาที่สภาองค์กรของผู้บริโภคได้

๑๑. สภาองค์กรของผู้บริโภค เล่าเรื่องผู้บริโภค : แอร์ประสบการณ “ตัวทิพย์” กับบริการจองตั๋วเครื่องบิน ช่วงที่ผ่านมาผู้บริโภคท่านหนึ่งเข้ามาร้องเรียนกับสภาผู้บริโภคถึงปัญหาจ่ายเงินจองตั๋วเครื่องบินแต่ไม่ได้ตั๋ว โดยเล่าว่าเมื่อช่วงต้นเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมาได้จองตั๋วเครื่องบินผ่านบริษัทจำหน่ายตั๋วเครื่องบิน กรณีดังกล่าวคือเว็บไซต์แอร์พาส (Airpaz) เพื่อเดินทางไปจังหวัดกระบี่ และได้โอนเงินผ่านทางเว็บไซต์ จำนวน ๓๐,๗๓๐ บาท ซึ่งตามระบบต้องได้ตั๋วเครื่องบินภายในสองชั่วโมง แต่ก็ไม่ได้รับการตอบกลับจากสายการบิน และวันถัดมาจึงสืบค้นสาเหตุที่รอนานผิดปกติ โดยเข้าไปดูในเฟซบุ๊กแฟนเพจของบริษัทดังกล่าว พบว่า มีลูกค้าท่านอื่นเข้าไปคอมเมนต์เรื่องการจองตั๋วเครื่องบินแต่ไม่ได้ตั๋วเช่นกัน ซึ่งเขาเห็นว่าผู้ประกอบการแจ้งผู้บริโภค เพื่อที่จะใช้บริการอื่นแทนหรือเปลี่ยนเวลาเดินทาง อย่างไรก็ตาม เมื่อเขาร้องเรียนและส่งเรื่องร้องเรียนมายังสภาองค์กรของผู้บริโภคสุดท้ายจึงได้รับการช่วยเหลือและได้รับเงินคืนแล้ว ผู้บริโภครายนี้ระบุว่าครั้งนี้ถือว่าเป็นบทเรียนในการซื้อสินค้าและบริการ อย่าเห็นแก่ของถูก ควรศึกษาให้ละเอียด อ่านรีวิวที่ก่อนตัดสินใจ อีกทั้งหากพบปัญหาไม่ได้รับตั๋ว ผู้บริโภคมีสิทธิยกเลิกและขอเงินคืนจากสายการบินได้ ตามประกาศกระทรวงคมนาคมแต่หากถูกปฏิเสธการคืนเงินถือเป็นการละเมิดสิทธิผู้บริโภคสามารถร้องเรียนปัญหามายังสภาองค์กรของผู้บริโภคได้

๑๒. สภาองค์กรของผู้บริโภคเผยแพร่บทความ “ฉลากอาหาร ไม่มีภาษาไทย...ผิดกฎหมาย” อาหารทุกประเภทที่มีการวางจำหน่ายในประเทศไทย ต้องมีฉลากที่แสดงข้อมูลสำคัญตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่องการแสดงฉลากของอาหารในภาชนะบรรจุ โดยฉลากต้องแสดงข้อความเป็นภาษาไทย เพราะเป็นสิ่งที่ผู้บริโภคจำเป็นต้องรู้และเข้าใจ โดยอย่างน้อยฉลากอาหารจะต้องมีข้อความแสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑) ชื่ออาหาร

๒) เลขสารบบอาหาร ประกอบด้วย สัญลักษณ์ของ อย. ตามด้วย เลขทะเบียนที่ได้รับอนุญาต กำหนดให้ใช้ตัวเลขที่มีสีติดกับสีพื้นของกรอบ มีขนาดไม่เล็กกว่า ๒ มิลลิเมตร และสีของกรอบติดกับสีพื้นของฉลาก

๓) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต หรือผู้แบ่งบรรจุ หรือผู้นำเข้า

๔) ปริมาณสุทธิของอาหาร โดยใช้หน่วยเป็นระบบเมตริก

๕) ส่วนประกอบที่สำคัญ เป็นร้อยละของน้ำหนักโดยประมาณเรียงตามลำดับปริมาณจากมากไปน้อย และอาจมีฉลากโภชนาการแบบจีดีเอ (Guideline Daily Amounts) จะทำให้ผู้บริโภคทราบข้อมูลรายละเอียดโภชนาการของอาหารนั้น ๆ และสามารถเลือกรับประทานได้ในปริมาณที่เหมาะสมควรมี

๕) วัตถุเจือปนในอาหาร หากมีการใช้วัตถุกันเสีย เจือสีธรรมชาติหรือสีสังเคราะห์ แต่งกลิ่นธรรมชาติหรือกลิ่นสังเคราะห์ แต่งรสชาติหรือรสเลียนธรรมชาติ ต้องระบุลงในฉลากด้วย

๖) ข้อมูลสำหรับผู้แพ้อาหาร

๗) วันหมดอายุ โดยแสดงเป็นวัน เดือนและปี หรือเดือนและปี โดยมีข้อความว่า “ควรบริโภคก่อน” กำกับไว้ด้วย นอกจากการแสดงข้อความตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดให้แสดงข้อความ “ผลิต” หรือ “หมดอายุ” ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยอาหาร

นอกจากข้อมูลที่กล่าวไปแล้ว ควรมีราคาของสินค้า (หน่วยบาท) ระบุไว้บนบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้ผู้บริโภคได้ทราบและใช้เป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์โดยไม่มีการติดฉลากหรือฉลากมีข้อมูลที่ผิดพลาด ถือว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

แลกเปลี่ยนบรรยากาศในการจัดกิจกรรม ซึ่งขึ้นอยู่กับบริบทของพื้นที่นั้น ๆ มีการให้ข้อเสนอต่อหน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา ในด้านองค์ความรู้ ทักษะการสื่อสาร ที่จะต้องมีการพัฒนาศักยภาพให้กับแกนนำ และเอกสาร สื่อประชาสัมพันธ์ ควรจัดทำให้หลากหลายมากขึ้น โดยมีการปรึกษาหารือพื้นที่ที่ต่อวางแผนการจัดกิจกรรม คือ การกำหนดปฏิทินการจัดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพแกนนำระดับโซนในช่วงเดือนกรกฎาคม เป็นต้น

๑๓. วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ หน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา

สภาองค์กรของผู้บริโภค จัดประชุมเครือข่ายองค์กรผู้บริโภคจังหวัดสงขลา ติดตามและวางแผนการดำเนินงานในระดับพื้นที่ ณ ห้องประชุมโรงแรมคริสตลหาดใหญ่ โดยมีเครือข่ายผู้บริโภค ๑๕ อำเภอ เข้าร่วม โดยมีกระบวนการแลกเปลี่ยนการดำเนินงานกิจกรรมในพื้นที่ ดังนี้ ๑) การรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ ๒) การสื่อสารสาธารณะผ่านเพจเฟซบุ๊กเครือข่าย ๓) การจัดเวทีความร่วมมือการทำงานในระดับพื้นที่ ๔) การรับเรื่องราวร้องเรียนในพื้นที่ โดยในแต่ละพื้นที่ที่มีการ

๑๔. วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖ สมาคมผู้บริโภคสงขลา หน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา ได้ลงพื้นที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมของเครือข่ายผู้บริโภคอำเภอสิงหนคร ณ ศาลาเอนกประสงค์ หมู่ที่ ๒ ตำบลวัดจันทร์ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา โดยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลวัดจันทร์ ได้ดำเนินโครงการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาภาวะโภชนาการในเด็กปฐมวัย ของกองทุนสุขภาพตำบลวัดจันทร์ ในกลุ่มผู้ปกครองเด็กที่เข้าเรียนศูนย์เด็กเล็ก โดยมีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการดูแลโภชนาการให้กับผู้ปกครองและครูศูนย์เด็กเล็ก ๒) ระดมข้อเสนอต่อฉลากโภชนาการ มีกระบวนการ ดังนี้ ๑) แนะนำองค์กรสมาคมผู้บริโภคสงขลา ๒) ระดมข้อมูลการจัดเตรียมอาหารมื้อเช้าให้เด็กเล็กก่อนไปโรงเรียน (ใช้บัตรคำ และให้พูดคุยแลกเปลี่ยน) เช่น จัดข้าว แกงจืด ไข่เจียว ไข่ต้ม ไข่ข้น ขนมจีบซาลาเปา ข้าวเหนียวไก่ทอด หมูปิ้ง เป็นต้น ๓) ให้ข้อมูลภาวะโภชนาการของเด็กน้ำหนักน้อย น้ำหนักเกิน โดยเปิดคลิปคุณหมอกุมารแพทย์ รพ. BHN ๔) ให้ข้อมูลฉลากโภชนาการ ๓ แบบ (ฉลากแบบเต็ม แบบย่อ GDA) ๕) แบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมช่วยกันดูฉลากขนม เครื่องดื่มว่ามีน้ำตาลเท่าไรและช่วยกันคำนวณ ตวงน้ำตาลให้เห็นชัดเจน โดยผู้เข้าร่วมดำเนินการเอง ๖) ระดมข้อเสนอต่อฉลากโภชนาการที่อยากเห็น เช่น ฉลากตัวเล็กเกินไปมองไม่เห็น ต้องใช้ขนาดที่ใหญ่ขึ้น ควรบรรจุในหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับเด็ก ฉลากสีสัญญาณไฟจราจร เป็นต้น

ผู้บริโภคอำเภอพนมดิน เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอวิภาวดี เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอตาขุน เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอชัยบุรี กลุ่มแม่ลัดพันธุบันเทิง เฝ้าระวังสถานการณ์ปัญหาผู้บริโภคในประเด็น “ฟอร์มาลีนในอาหาร” ที่จำหน่ายในตลาดชุมชนโดยมีการเก็บตัวอย่างจากตลาดชุมชน จำนวน ๑๙ แห่ง ตัวอย่างอาหารจำนวน ๙๑ ตัวอย่าง และได้รับความร่วมมือจากศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๑๑ สุราษฎร์ธานีส่งบุคลากร นายณัฐภูมิ เหนียมนบุตร มาช่วยดำเนินการตรวจตัวอย่างอาหารที่เก็บมาและทบทวนผลการตรวจร่วมกับเครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการตรวจตัวอย่างด้วยชุดตรวจสอบเบื้องต้นพบ มีการปนเปื้อนฟอร์มาลีนจำนวน ๑๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๒ ของตัวอย่างทั้งหมด โดยหลังจากการสรุปข้อมูล แลกเปลี่ยนพูดคุยถึงสถิติการสำรวจสารฟอร์มาลีนที่เคยพบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และร่วมพูดคุยค้นหาแนวทางการทำงานในการขับเคลื่อนการจัดการปัญหาสารฟอร์มาลีนในอาหาร แต่ละเครือข่ายในพื้นที่ต่อไป

๑๕. เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ หน่วยงานประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี สภาองค์กรของผู้บริโภค สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี จัดเวทีสรุปผลการเฝ้าระวังสถานการณ์ปัญหาผู้บริโภค ณ โรงแรมบรรจงบุรี อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการที่หน่วยงานประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี สภาองค์กรของผู้บริโภค สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานีร่วมกับเครือข่ายผู้บริโภค ๘ อำเภอ ได้แก่ เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี เครือข่ายผู้บริโภคไชยา เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอเกาะสมุย เครือข่าย

๑๖. วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ สมาคมผู้บริโภคสงขลา หน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา สภาองค์กรของผู้บริโภค จัดเวที คืบข้อมูลการสำรวจถึงแก๊สหมดอายุในครัวเรือน ณ ห้องประชุม โรงแรมคริสตัลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยมี ผู้เข้าร่วมดังนี้ เครือข่ายผู้บริโภค ๑๖ อำเภอจำนวน ๓๐ คน เจ้าหน้าที่พลังงานจังหวัด เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๒ สงขลา เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด สงขลา เจ้าหน้าที่ สคบ. จังหวัดสงขลา และคณะทำงานสมาคม ผู้บริโภคสงขลา

หน่วยงานประจำจังหวัดจึงจัดทำแบบสำรวจและ ดำเนินการสำรวจโดยเครือข่ายผู้บริโภค ๑๖ อำเภอ ช่วงวันที่ ๑ - ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ ในพื้นที่ ๑๖ ของจังหวัดสงขลา ซึ่งการนำเสนอ ข้อมูลในวันที่ ๒๗ มิถุนายนนี้ เป็นการประมวลผลข้อมูลจากการ สำรวจในพื้นที่จังหวัดสงขลา จำนวน ๓๒๐ ครัวเรือน ไม่พบ ข้อความระบุถึงหมดอายุถึงร้อยละ ๒๐.๔๑ พฤติกรรมการเลือกซื้อ และเปลี่ยนถังรวมถึงการบรรจุแก๊ส (เต็มเอง) พบว่าร้อยละ ๘๗.๖๐ เลือกซื้อกับร้านจัดจำหน่ายแก๊สหุงต้มที่เป็นการเปลี่ยนถังใหม่ มากกว่าการนำถังแก๊สหุงต้มเดิมไปบรรจุแก๊สใหม่ ที่โรงบรรจุ ในการซื้อแก๊สหุงต้มพบว่า ร้อยละ ๗๗.๒๒ เลือกซื้อกับร้านค้าปลีกรายย่อยใกล้บ้าน โดยมีข้อความเห็น เพิ่มเติม เช่น ๑) ปัญหาถังแก๊สขนาดปิกนิกที่ไม่มีระบุยี่ห้อ ที่เรียกว่าถังขาว ที่ไม่มีผู้รับผิดชอบไม่สามารถเปลี่ยนถังใหม่ได้ ๒) ปัญหาโรงบรรจุแก๊สหุงต้มยังคงใช้ถังเก่าที่มีสภาพไม่สมบูรณ์ไม่ในการบรรจุโดยไม่เปลี่ยนถังใหม่ให้ ๓) สภาพของ ถังแก๊สหุงต้มที่เกิดจากการใช้งานในพื้นที่ใกล้ชายทะเล มีสภาพเก่ากว่าที่ควรจะเป็นและไม่สามารถเปลี่ยนกับร้านค้าได้ และ ๔) การซื้อขายถังแก๊สหุงต้มเปล่าบนแพลตฟอร์มร้านค้าออนไลน์ที่อาจจะไม่ได้รับการตรวจสอบและควบคุมจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากนั้นผู้เข้าร่วมได้แลกเปลี่ยนมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) ให้มีการทำงานร่วมกันเพื่อสำรวจสภาพถัง และแบ่งกลุ่มถังจากโรงบรรจุ ผู้ค้าหรือร้านค้าตามมาตรา ๗ ร้านค้าย่อย ประเภทที่ ๒ ประเด็นการตรวจสอบหากพบ ถังต้องสงสัยว่าเสื่อมสภาพประสาน สมอ.ให้ดำเนินการตรวจสอบและส่งทำลายและทำระบบฐานข้อมูลร้านค้า เพื่อติดตามตรวจสอบที่ผู้บริโภคเข้าถึงได้ง่าย ๒) ให้มีการจัดทำวาระประชุม เสนอในคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง มาตรฐานความปลอดภัยถังบรรจุก๊าซในระดับจังหวัด เพื่อกำหนดมาตรการแนวทางปฏิบัติขั้นตอนที่ชัดเจน แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถึงระดับท้องถิ่นที่ต้องกำกับร้านค้า ร้านค้าย่อย ๓) จัดวงพูดคุยกับผู้ประกอบการเป็นการ เฉพาะในประเด็นข้อเสนอให้เกิดการจัดการถังที่หมดอายุ หมดสภาพตามขั้นตอนให้เกิดวงจร การจัดการที่ต่อเนื่อง ตัดปัญหาดังหมดอายุที่ร้านค้าอย่างจริงจัง ๔) การขยายผลเรื่องความปลอดภัยต่อพฤติกรรมเดิมก๊าซจากถังใหญ่ ไปกระป๋องก๊าซที่เกิดขึ้นในร้านปิ้งย่าง สุกี้ ชาบู ต้องมีความร่วมมือของท้องถิ่น หน่วยงานสาธารณสุข และผู้บริโภค เพื่อร่วมทำงานกับพลังงานจังหวัดและ ปก. ๕) จัดกระบวนการสื่อสารสาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างการรับรู้ และความเข้าใจ รวมถึงประชาสัมพันธ์ช่องทางร้องเรียนให้ผู้บริโภคทราบเข้าถึงได้ง่าย

ทั้งนี้ สมาคมผู้บริโภคสงขลา หน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา สภาองค์กรของผู้บริโภค รับดำเนินการจัดทำ ข้อมูลส่งต่อเพื่อเป็นวาระประชุมระดับจังหวัด รวมถึงประสานงานเพื่อจัดวงพูดคุยให้เกิดแนวทางและแผนงานบูรณา การกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยหวังว่าจังหวัดสงขลาจะเป็นจังหวัดนำร่องเพื่อสร้างความปลอดภัยไว้ถึงก๊าซ หมดอายุ

วัดท่าแซะ หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองอู่ตะเภา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กิจกรรมในวันนี้มีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้นประมาณ ๙๐ คน

๑๘. วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๐๐ น. นางอาภรณ์ อะทาโส หัวหน้าหน่วยงานประจำจังหวัดร้อยเอ็ด สภาองค์กรของผู้บริโภค พร้อมทีมเจ้าหน้าที่หน่วยร้อยเอ็ด ลงพื้นที่ ตำบลโนนสวรรค์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด แนะนำสภาองค์กรของผู้บริโภค หน่วยงานประจำจังหวัดร้อยเอ็ด สภาองค์กรของผู้บริโภค ถึงบทบาทภารกิจและสนับสนุนการรวมตัวช่วยเหลือสมาชิกองค์กรผู้บริโภค กลุ่มหนองบัวแดงปทุมรัตน์ อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีนายจักรี สมบัติดี ประธานกลุ่มฯ พร้อมคณะกรรมการสมาชิก ในพื้นที่ตำบลโนนสวรรค์ เป็นตัวแทนผู้บริโภค เข้าร่วมประชุมเตรียมพร้อมรับการประเมินองค์กรคุณภาพ เพื่อรักษาสีทิวทัศน์ประโยชน์ของผู้บริโภคและยกระดับให้เป็นองค์กรผู้บริโภคคุณภาพต่อไป

๑๙. วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เครือข่ายผู้บริโภค จังหวัดกระบี่ลงพื้นที่ประชุมสัญจร “เวทีประชุมสร้างความรู้ความเข้าใจสิทธิผู้บริโภคการจัดการแก้ไขปัญหาและรู้จักสภาองค์กรของผู้บริโภคในระดับอำเภอ” ณ ที่ทำการเครือข่ายผู้บริโภคอำเภอเขาพนม เลขที่ ๒๒๖ หมู่ ๓ ตำบลเขาพนม อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยมีนายจิรวัฒน์ บุตสุวัต ผู้ประสานงานเครือข่ายผู้บริโภคอำเภอเขาพนม กล่าวแนะนำผู้เข้าร่วม นางสาวอิสริณทร์ ไร่ใหญ่ ผู้ประสานงานเครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดกระบี่ ชี้แจงวัตถุประสงค์ โครงการฯ และให้ข้อมูลสถานการณ์ปัญหาผู้บริโภคในระดับพื้นที่ ทำเข้าใจ

รู้จักประเด็นผู้บริโภค ๘ ประเด็นและด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย ด้านการเงินและการธนาคาร ด้านขนส่งและยานพาหนะ ด้านอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย ด้านอาหาร ยา และผลิตภัณฑ์สุขภาพ ด้านสินค้าและบริการทั่วไป ด้านการสื่อสาร โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านบริการสาธารณะพลังงานและสิ่งแวดล้อม ด้านอื่น ๆ ทวีป ทำความเข้าใจพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ การยื่นจดแจ้งองค์กร ตลอดจนทำความเข้าใจที่มาของสภาองค์กรของผู้บริโภค ทำความเข้าใจองค์กรผู้บริโภคระดับจังหวัดและแนวทางการทำงานในการเฝ้าระวังการรับเรื่องร้องเรียนและแนวทางการจัดการปัญหาแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน

๒๐. วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ ศูนย์พิทักษ์สิทธิผู้บริโภค จังหวัดลำปาง จัดเวทีประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ “โครงการพัฒนาเครือข่ายภาคประชาชนเรื่องการใช้อย่างสมเหตุผลในผู้ป่วยเรื้อรังและผู้สูงอายุ จังหวัดลำปาง” ณ ห้องประชุมศูนย์พิทักษ์สิทธิผู้บริโภค จังหวัดลำปาง ในพื้นที่ ๕ ตำบล (ตำบลบ้านสา ตำบลสบป่าด ตำบลเสริมกลาง ตำบลเสริมซ้ายและตำบลแม่อังวะ)

๒๑. มูลนิธิเพื่อผู้บริโภคในฐานะหน่วยงานประจำจังหวัด กรุงเทพมหานคร ซึ่งทำงานร่วมกับ ศูนย์สิทธิผู้บริโภค ทั้ง ๓๓ เขต ระดมกำลังแกนนำชุมชน ลงพื้นที่สำรวจสถานที่ตั้ง ตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ จำนวน ๑,๕๓๐ ตู้ ตั้งแต่กลางปี ๒๕๖๕ จนถึงปัจจุบัน ปรากฏว่า ตลอด ๑ ปี ยังพบปัญหาเดิมที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพผู้บริโภค มากถึง ๙๐ เปอร์เซนต์ โดยยังพบปัญหาน้ำดื่มไม่ปลอดภัย มีสิ่งปนเปื้อน อีกทั้งยังพบเรื่องน่าตกใจเมื่อรู้ว่าตู้กดน้ำหยอดเหรียญทั่วกรุงเทพฯ จาก ๑,๕๓๐ ตู้ ที่สำรวจ ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมายเพียง ๑๕๐ ตู้ เท่านั้น หรือเทียบเท่ากับร้อยละ ๑๐ ส่วนที่เหลือกลายเป็น ตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญเถื่อนมากถึงร้อยละ ๙๐ ที่ถูกติดตั้งและกำลัง

จ่ายน้ำให้ประชาชนได้บริโภคอยู่ในขณะนี้ ซึ่งถือว่าไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เพราะเป็นกิจการที่ไม่ปลอดภัย นอกจากนี้ ยังเจอปัญหาไม่มีฉลากที่ระบุเรื่องการควบคุมคุณภาพการเปลี่ยนไส้กรองน้ำ จำนวน ๑,๓๓๔ ตู้ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๒ และไม่มีการแสดงรายการตรวจคุณภาพน้ำจำนวน ๑,๓๙๒ ตู้ คิดเป็นร้อยละ ๙๑ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภคและเครือข่ายองค์กรผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร จึงมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในระยะยาว โดยขอให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ออกมาตรการควบคุมธุรกิจตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ เป็นการเฉพาะ ได้แก่ การเร่งดำเนินการตรวจสอบตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน และดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำผิด ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไข เพื่อเป็นการจัดการปัญหาตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญที่ไม่ได้มาตรฐานการออก “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ควบคุมการประกอบกิจการตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ” เป็นการเฉพาะเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การทำธุรกิจการติดตั้งตู้น้ำดื่มและให้มีบทกำหนดโทษ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผลิตมีความสะอาดและปลอดภัย ขอเสนอให้หน่วยงานรัฐร่วมมือกับองค์กรเครือข่ายผู้บริโภคในพื้นที่ ขยายผลการตรวจสอบตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ ดังเช่น การสนับสนุนผ่านกองทุนสุขภาพของแต่ละเขตพื้นที่ ทั้งนี้ น้ำดื่มจากตู้หยอดเหรียญได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเนื่องจากเป็นแหล่งน้ำดื่มราคาไม่แพง หากเทียบกับน้ำดื่มบรรจุขวด แต่น้ำจากแหล่งทั้งสองมีการควบคุมกำกับที่ต่างกัน น้ำดื่มในภาชนะบรรจุปิดสนิทควบคุมกำกับด้วยพระราชบัญญัติอาหารมี อย. ทำหน้าที่กำกับดูแล แต่น้ำดื่มจากตู้หยอดเหรียญแม้เป็นกิจการที่กฎหมายให้อำนาจการควบคุมให้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ประเภทที่ ๓) ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กล่าวคือบังคับให้ต้องมีการขออนุญาตดำเนินการกิจการ โดยต้องขอใบอนุญาตจากราชการส่วนท้องถิ่นที่ตู้น้ำดื่มวางไว้เพื่อบริการประชาชน แต่เมื่อลงพื้นที่จริงกลับพบว่า กิจการตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญส่วนใหญ่ไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการถูกต้อง เรียกว่าคนทำถูกต้องตามกฎหมายมีเพียงหยิบมือแต่ “ตู้เถื่อน” เกือบเมือง ถึงแม้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำกับดูแลและคุ้มครองในเรื่องการประกอบกิจการตู้น้ำดื่มอัตโนมัติอย่างเข้มงวด หากพบว่ามีผู้ประกอบการ

ที่ฝ่าฝืนไม่ยื่นขอใบอนุญาต มีโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕ หมื่นบาท หรือทั้งจำและปรับ แต่ดูเหมือนจะไม่ทำให้ผู้ประกอบการเกรงกลัว อีกทั้ง การเติบโตของกิจการตู้น้ำดื่มยังขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ เพราะทำงานง่าย ลงทุนไม่มาก และการควบคุมกำกับดูแลจากภาครัฐไม่เข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย มูลนิธิเพื่อผู้บริโภคและศูนย์สิทธิผู้บริโภคเขตต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร จึงประกาศทำหน้าที่เฝ้าระวังติดตาม จนกว่ากิจการนี้จะได้รับการกำกับดูแลให้ครอบคลุมร้อยเปอร์เซ็นต์

ข้อมูลจาก

Facebook : สภาองค์กรของผู้บริโภค

Facebook : มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

Facebook : ศูนย์คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคจังหวัดลำพูน

Facebook : เครือข่ายผู้บริโภคอำเภอหาดใหญ่

Facebook : เครือข่ายผู้บริโภคจังหวัดกระบี่

Facebook : สมาคมผู้บริโภคสงขลา

Facebook : หน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา สภาองค์กรของผู้บริโภค

Facebook : หน่วยงานประจำจังหวัดร้อยเอ็ด สภาองค์กรของผู้บริโภค

Facebook : หน่วยงานประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี สภาองค์กรของผู้บริโภค

Facebook : หน่วยงานประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สภาองค์กรของผู้บริโภค

เว็บไซต์ : มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

เว็บไซต์ : สภาองค์กรของผู้บริโภค